

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.716 van 6 april 1995
in de zaak A. 63.089/IV-15.044.**

In zake : 1. de n.v. BELGIAN SHIPBUILDERS CORPORATION,
2. de n.v. FULTON MARINE,
3. de n.v. SCHEEPSWERF VAN RUPELMONDE,
4. de n.v. SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE,
5. en voor zoveel als nodig :
de T.V. KMV,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN, X. LEURQUIN
en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkommende partij :

de n.v. S.K.B.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN, Amerikalei 73.

DE VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BELGIAN SHIPBUILDERS CORPORATION, de n.v. FULTON MARINE, de n.v. SCHEEPSWERF VAN RUPELMONDE, de n.v. SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE, en voor zoveel als nodig de T.V. KMV op 3 april 1995 hebben ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van 31 maart 1995 van de Ministerraad houdende goedkeuring van het voorstel van de Minister van Landsverdediging hem toe te laten "de conventie, opdracht SDAZ - 1/438106 met betrekking tot het bouwprogramma van vier (4) kustmijnenvegers in glasvezelversterkte polyester te ondertekenen met de firma n.v. Scheepvaart- en Konstruktiebedrijf (S.K.B.)";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 april 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten J. PUTZEYS en L. VAN HOUT, die verschijnen voor de verzoekende partijen, van Advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. SLOSSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. S.K.B. met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat voor de opdracht waar het in de bestreden beslissing over gaat, ook de verzoekende partijen kandidaat waren;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat wanneer op 23 december 1994 de kandidatuur van de verzoekende partijen werd afgewezen en die van de tussenkomende partij in aanmerking werd genomen voor verdere onderhandeling, een beslissend

gegeven was dat de tussenkomende partij de gespecialiseerde werf Polyship had overgenomen; dat in hun enig annulatiemiddel de verzoekende partijen aanvoeren dat dit gegeven niet in aanmerking mocht worden genomen omdat de n.v. SCHEEPSWERF BELIARD POLYSHIP op 24 februari 1994 failliet was verklaard en nog niet was overgenomen op het tijdstip van het onderzoek van de kandidatuur van de tussenkomende partij;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het aan de onderhandelingsprocedure eigen is dat de gegadigden de kans krijgen hun kandidatuur aan te vullen en dat trouwens ook de verzoekende partijen daartoe de kans hebben gekregen; dat de tussenkomende partij zich in dezelfde zin uitlaat; dat de verwerende partij ook het argument van het faillissement afwijst omdat niet de n.v. SCHEEPSWERF BELIARD POLYSHIP als zodanig wordt overgenomen, maar alleen een aantal bestanddelen uit de activa van dat bedrijf;

Overwegende dat mag dit waar zijn, dan nog moet worden vastgesteld -met de verzoekende partijen- dat ook op het tijdstip van de bestreden beslissing, de toewijzing van de opdracht aan de tussenkomende partij, de overname van de werf Polyship nog geen juridische werkelijkheid was geworden; dat blijkens de desbetreffende overeenkomst van 30 augustus 1994 tussen de curatoren van de n.v. SCHEEPSWERF BELIARD POLYSHIP en de tussenkomende partij de scheepswerf maar wordt verkocht onder de opschortende voorwaarde dat de ontbindende voorwaarde niet in vervulling gaat, ontbindende voorwaarde die is dat de verwerende partij het contract voor de omstreden opdracht niet toekent aan de tussenkomende partij; dat alzo het krijgen van de opdracht en de overname van de werf zozeer aan elkaar gebonden worden dat het argument dat de tussenkomende partij over de werf Polyship zal beschikken, op een cirkelredenering berust; dat om die reden en in die mate de verzoekende

partijen ernstig kunnen staande houden dat dit argument niet tegen hen kan worden uitgespeeld;

Overwegende dat de verwerende partij toegeeft bezwaarlijk te kunnen betwisten dat het verlies van een opdracht met een totale waarde van 12 miljard frank een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat ze wel beklemtoont dat met de bestreden beslissing dit nadeel zich niet noodzakelijk realiseert aangezien de conventie op elk ogenblik kan worden verbroken en het sluiten van het eerste deelcontract met een maximale waarde van 200 miljoen frank niet noodzakelijk inhoudt dat ook de andere deelcontracten zullen worden gesloten; dat de tussenkomen de partij zich in dezelfde zin uitlaat;

Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een voorwaarde voor schorsing is dat de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel "kan berokkenen"; dat het risico voor een zodanig nadeel dus volstaat; dat argumenten die dat risico niet afwijzen, maar alleen de onvermijdelijkheid van het zich realiseren van het nadeel in twijfel trekken, dus rechtens niet relevant zijn;

Overwegende dat de verwerende partij de Raad ook vraagt aan belangenafweging te doen en alzo aandacht te hebben voor het feit "dat het in het licht van de internationale verplichtingen (NAVO) van groot belang is dat het kustmijnenvegersproject kan worden voortgezet"; dat volgens haar de gevorderde schorsing "een patstelling met zich (zou) meebrengen die tot gevolg kan hebben dat het gehele project lam komt te liggen";

Overwegende dat wanneer de Raad de voorlopige schorsing beveelt, hij niet "het gehele project lam legt", maar alleen de keuze van de aannemer en dit

dan nog slechts voor maximum 45 dagen, termijn binnen welke de voorlopige schorsing bevestigd moet worden; dat de verwerende partij niet concreet aantoonde dat een schorsing met zulk een beperkte draagwijdte onverenigbaar is met de verplichtingen die zij tegenover de NAVO heeft;

Overwegende dat de verzoekende partijen hun beroep op de uiterst dringende noodzakelijkheid afdoende verantwoorden door hun zorg de betekening van de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij te voorkomen;

Overwegende dat bij een apart verzoekschrift van 3 april 1995 de verzoekende partijen als voorlopige maatregel vorderen het aan de verwerende partij gerichte verbod de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij te betekenen;

Overwegende dat strikt juridisch genomen deze maatregel overbodig is daar de voorlopige schorsing reeds een verbod van betekening insluit; dat met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer, die maatregel nochtans best getroffen wordt;

Overwegende dat de verzoekende partijen het opleggen vorderen van een dwangsom van 100 miljoen frank voor het geval de bestreden beslissing toch betekend zou worden; dat ter terechtzitting gebleken is dat dit gevaar niet denkbeeldig is; dat de vordering moet worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. S.K.B. in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 maart 1995 van de Ministerraad waarbij deze het voorstel van 27 maart 1995 van de Minister van Landsverdediging goedkeurt, welk voorstel inhoudt dat de Minister wordt toegelaten "de conventie, opdracht SDAZ - 1/438106 met betrekking tot het bouwprogramma van vier (4) kustmijnenvegers in glasvezelversterkte polyester te ondertekenen met de firma n.v. Scheepvaart- en Konstruktiebedrijf (S.K.B.)".

Artikel 3.

Bij wijze van voorlopige maatregel wordt aan de verwerende partij verboden bovengenoemd besluit van 31 maart 1995 te betekenen aan de n.v. S.K.B.

Artikel 4.

Aan de verwerende partij wordt, te rekenen van de betekening van het onderhavige arrest, een dwangsom opgelegd van 100 miljoen frank voor het geval zij in weerwil van de voorlopige schorsing bevolen bij artikel 2 en van de voorlopige maatregel bevolen bij artikel 3, het besluit van 31 maart 1995 aan de n.v. S.K.B. betekent.

Artikel 5.

De zaak zal opnieuw worden opgeroepen op de openbare terechtzitting van 25 april 1995, om 9.30 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april 1900 vijffennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.